

var ikke til at formaa dertil. Vi stillede da Forslag om, at de skulde flytte Bommen ud til deres egen Grænse, men det vilde de ikke høre Tale om, thi de vidste, at Bomindtægten i saa Fald vilde gaa meget langt ned, og jo mere vi arbejdede vor Kommune frem, jo mere Færdsel der blev, desto vanskeligere blev det at slippe af med Bommen, fordi Lejeindtægten for Bommen som Følge af den tiltagende Færdsel steg overordentlig stærkt. I Slutningen af 1901 var Lejeindtægten omtrent 23,000 Kr., Sundby Kommune magtede ikke at løse den Opgave: at faa Bommen nedlagt. Saa vidt jeg husker, var det henvendelse om halv Million Kroner, der krævedes af Sundby Kommune, hvis Bommen skulde ophæves.

I 1902 blev Sundby Kommune indlemmet i København, og jeg havde den Ære at blive valgt ind i Kommunalbestyrelsen, men jeg var klar over, at paa det Tidspunkt gik det ikke at kræve Bommen nedlagt, thi nu vilde Indtægten stige, og det vilde man benytte til at forhøje Afsløsningssummen. Jeg vedblev imidlertid at arbejde for Sagens Løsning, og den Vej, jeg fulgte, var, at jeg søgte at faa anlagt en ny Forbindelse ind til Kommunen, saa at man var i Stand til at køre udenom Bommen. Byen trængte til en ny Færdselsaare, og jeg tænkte derfor: Kan man faa en ny Færdselsaare ind til Kommunen og samtidig slaa et Slag mod Bommen, vil det være godt. I Løbet af nogle Aar lykkedes det mig at faa interesseret Københavns Kommune for Anlægget af en ny Vejforbindelse, og man anlagde den nye Amager Boulevard og Fælledvejen og fra denne Vej Sundholmsvej, saa at man kunde komme saavel til Amagerbrogade som til Tingvej og derved komme udenom Bommen. Følgen var, at Lejeindtægten af Bommen gik ned fra 23,000 Kr. til 8,000 Kr. Jeg tror nok, det var det første Grundstød, Bommen fik. Indtægten er ganske vist senere gaaet lidt op, nemlig til 11,000 Kr., men selv om Bommen blev liggende der nok saa længe, vilde det sikkert være det højeste, den kunde naa til, og jeg tror, at Indtægten vilde gaa noget ned. Der arbejdes paa at faa en ny Forbindelse ud mod Øst, og ved en saadan Forbindelse vilde Færdselen gennem Bommen aftage i Omfang. Samtidig med at vi ude i Kommunen arbejdede for denne Sag, rejste min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), her i Folketinget Spørgsmaalet ikke alene om

denne Bom, men om de øvrige omkring København liggende Bomme, men det ærede Medlem kunde ikke finde Øre for dette Spørgsmaal, Ministeren og Folketinget vilde ikke beskæftige sig dermed. Lovgivningsmagten har i det hele i en Aarrække — saa vidt jeg kan se siden 1867 — ikke beskæftiget sig med denne Sag ud over det, jeg nævned.

Disse Institutioner er meget gamle, de fylder den 15. Februar 1915 129 Aar, det er derfor paa høje Tid, at Bommene nedlægges. Ikke alene her ved København, men paa Fyn og ude paa Sjælland blev der oprettet Bomme, og der oplyses om Grunden dertil følgende: I Slutningen af det attende Aarhundrede begyndte Danmark at anlægge de saakaldte Hovedlandeveje og at foretage Forbedring af Vejene i Almindelighed, men for at skaffe Penge dels til Anlægget af disse Veje, dels til Vedligeholdelsen af dem vedtoges det ved en Forordning af 5. Februar 1786 at oprette nogle Bomme paa disse nye Veje og opkræve Passagepenge til Vedligeholdelse af Vejene. Bommene paa Fyn blev imidlertid allerede nedlagt ved Lov af 11. Marts 1851 og Bommene paa Sjælland ved Lov af 15. April 1854, i begge Tilfælde fordi man havde saa lidt Indtægt af Bommene, at det ikke betalte sig at opretholde dem. Men dette gjaldt ikke Bommene omkring København, hvorfor Bommene der blev opretholdt og med dem altsaa Amagerbommen. Vejen var imidlertid udgaaet af Hovedlandevejenes Tal ved kongelig Resolution af 12. Februar 1840, i hvilken det bestemmes, at Oppebørsel af Passagepenge ved den sammesteds anlagte Bom fremdeles ligesom hidtil finder Sted. Det blev bestemt ved Lovene af 1854 og 1867, at Københavns Kommune skulde have en Del af Indtægterne ved Amagerbommen mod at bidrage til Vejenes Vedligeholdelse. Ved Forordningen af 15. Februar 1786 § 6 er det nemlig bestemt, at Vedligeholdelsen af Vejene paahviler det Amt eller den Købstad, gennem hvilken Vejen løber. Københavns Kommune har saaledes oppebaaret $\frac{1}{50}$ af den Lejeindtægt, man fik af Amagerbommen, men efter at Sundby var blevet indlemmet i København, fik den ogsaa en Del, som udgjorde $\frac{17}{49}$. Siden 1867 er der, som sagt, ikke rørt ved dette Spørgsmaal. I Slutningen af 1867 fremsatte den daværende Indenrigsminister til Københavns Kommunalbestyrelse et Forslag om, at man ophævede Bommene, men Forslaget vandt ikke Anklang hos Kommunal-